

[Waldorff]

eventuelt måtte føle sig presset af en sådan lov, at udnytte de beskyttelser, som kan hentes rundt omkring i de enkelte lande.

Vi kan da også nævne Danmark i den sammenhæng. Man kunne godt forestille sig f. eks., at et andet EF-land kunne have brug for at få oplysninger om, hvilke valutatransaktioner Bonde Nielsen eller F. L. Smidth-koncernen lå og foretog. Det kan man så spørge f. eks. statsskattedirektoratet om, men det får man ikke noget ud af. For Danmark har nemlig en såkaldt administrativ praksis, som betyder, at skattemyndighederne ikke kan få de oplysninger hos Nationalbanken, som er nødvendige for at påvise, hvad det er for valutatransaktioner, der foregår. Det kommer vi til at diskutere mere, fordi VS har fremsat et forslag, der har med dette at gøre.

Med alle de dér begrænsninger kommer vi så frem til det principielle omkring dette EF-direktiv og den danske følgelovgivning, og det er, at når det overhovedet er nødvendigt, når man overhovedet har følt sig presset til at komme med et sådant direktiv, så er det selvfølgelig, fordi lovgivningen og administrationen i de enkelte lande er fuldstændig indrettet på at favorisere kapitalen.

For det første er der princippet om den fri bevægelighed. For det andet varetager man kapitalens interesser ved at afvise kontrol med valutatransaktioner. For det tredje afviser man en effektiv brug af den smule kontrolmuligheder, man faktisk har. Og for det fjerde bruger man ikke engang den lovgivning, man har. F. eks. kan nævnes, at man i ligningsrådet gudhjælpemig sidder og stemmer om, hvorvidt man skal følge kravet i selskabsskattelovens § 12 om, at man skal sætte multinationale selskaber i skat efter, hvad deres fortjeneste ville have været, hvis de havde fungeret som uafhængige nationale selskaber.

Meget tyder på, at denne lov vil blive betydningsløs eller i hvert fald blive af meget begrænset betydning. Men der er i hvert fald én sikker virkning af loven, og det er, at man stikker den arbejdende befolkning blår i øjnene. Der er ingen tvivl om, at loven vil blive brugt, men mest til at afværge de stadig stærkere krav om stop for skattefiduser og mere eller mindre legale transaktioner, og så vil den selvfølgelig også blive brugt til at charmere folk med hensyn til, hvad EF kan bruges til, idet man vil sige: her har man

sandelig et redskab, der kan anvendes imod de multinationale selskaber. Det er der selvfølgelig ikke tale om.

Jeg vil godt kort gribe tilbage til den diskussion, der har været omkring selskabers oplysningspligt, hvor der ligger en af Danmark underskrevet deklARATION fra OECD, som folkettinget har afvist at gennemføre for Danmarks vedkommende – en deklARATION, som nok ville være betydelig mere vidtgående i sine konsekvenser end dette direktivforslag fra EF.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Når man sidder og lytter til ordførertalerne, så konstaterer man, at hr. Ib Nørlund og hr. Waldorff mener, at dette forslag er alt for intetsigende og alt for ukonkret til at kunne løse nogen af de problemer, som det var meningen at løse. Når man lytter til hr. Ib Christensen, får man det modsatte indtryk, at hvis man gennemfører dette lovforslag, så er det, ligesom man har lagt en linje inden for hele EF på det skattemæssige område, en harmonisering af personskatter og hele skattelovgivningen, og jeg ved ikke, hvad det var, hr. Ib Christensen kunne få ud af dette enkle lovforslag, der alene tager sigte på, at der inden for Fællesskabet i henhold til direktivet udveksles oplysninger til bekæmpelse af skatteunddragelser.

Jeg tror nok, man drager lidt for vide konsekvenser, hvis man tror, at ved at vedtage dette lovforslag har man samtidig skibet sig ind i det mere vidtgående, der blev nævnt. Jeg tror endda, man brugte udtrykket suverænitetsafgivelse. Det trænger da vist til en nærmere forklaring, hvordan man kan få dette ind under suverænitetsafgivelse, idet dette direktiv jo ikke pålægger Danmark at ændre sin skattelovgivning på noget område. Vi skal kun give de oplysninger, som vi kan få ifølge gældende dansk lovgivning med hensyn til kontrolvirksomhed. Det kan vist ikke fortolkes som en suverænitetsafgivelse. Jeg tror også nok, det blev sagt med et lille smil på læben og uden nogen særlig overbevisning i stemmen, men det blev altså sagt, og det blev også sagt fra hr. Ib Christensens side. Man kan diskutere udformningen af lovforslaget, som bl. a. hr. Kallesøe var inde på. Han mente, at det var at slippe over, hvor gærdet er lavest, at man havde hæftet